

Pred tednom je ladja pripeljala na Reko prve japonske avtomobile za jugoslovanske kupce: male, srednje in velike avtomobile največje japonske tovarne Toyota — corolle, corone in crowne.

Takoole nam piše zastopnik Toyote beograjski »Jugosavto«: »Avtomobili toyota so znani po vsem svetu. Zaradi sodobne oblike in tehničnih odlik so to najboljša vozila, na svetu, zato jih tudi na vseh kontinentih največ pokupujejo.«

Bojimo se, da bi zastopnik misil, da so japonski avtomobili tako zelo dobrni, da jim bo pozabili organizirati dobre servise! Ce jih bo, kot obeta, ko nam piše, da so we ta vozila že pripravili nekoliko servisov v vseh delih Jugoslavije: v Beogradu, Zagrebu, Ljubljani, Skopju, Novem Sadu, na Reki in Bledu, potem lahko tovatom obetamo lepo prihodnost tudi na jugoslovanskem tržišču. Zal servisa Toyota vsaj v Ljubljani še nismo videli ...

Pri vsem tem »jugojaponstvu« pa ne gre pozabiti, da je japonska avtomobilika industrija druga največja na svetu. Da na mednarodnih avtomobilskih razstavah radiovedne oblegajo razstavljenje japonce.

Včasih so ljudje rekli »japonsko blago«, če so hoteli povedati, da gre za bleščed izdelek, ki pa se kmalu pokvari in slabu deluje. To danes ni več res. Japonska industrija je prestala trdo šolo, kako težko si je pridobiti dober glos, če si ga enkrat zapravil. Nobenega dvoma ni, da so se lotili izvoza avtomobilov resno, z vozili, ki po kakovosti, ne z dumpinsko ceno, lahko konkurirajo na zahodnoevropskem in ameriškem tržišču.

vozili smo japonce

Tekst:

Ante Mahkota
Tom Pleterski

Slike:

Marjan Zaplatil

V pričujočih kratkih testih, kako smo preiskovali toyote, ki nam jih je prijavil na voljo švicarski predstavnik japonske tovarne, boste lahko prebrali, da so toyote dobri avtomobili.

Ali so vredni denarja, ki ga stanejo, vam ne moremo odgovoriti.

Priči zato, ker ne vemo, koliko stanejo. Jugovato nam je uradno sporočilo le devizno ceno, ki je zelo privlačna: corolla stane 867 dolarjev, corona 1027 dolarjev in crown 2300 1490 dolarjev. Poluradno pa sonar povedali tudi dinarske stroške ob uvozu, ki so v primeri z devizno ceno zelo visoki. Za corolla na primer, ki stane v dinarju manj kot škoda, so se enkrat višji (za škodo 1000 MB je ob uvozu treba plačati 6750 din, za corolo pa 12.629).

Drugega zato, ker ne vemo, kakšen bo servis. In sodoben avto je dober, kot je dober njegov servis.

CROWN 2300 POTREBUJETE JAPONSKEGA ŠOFERJA

Na lanskem beograjskem sejmu smo objavili prijatelju, ki se je navdušil za največjega toyoto crown, da mu bomo, če ga kupi, dva meseca brezplačno za šofera. Livrovo si bomo kupili, smo dejal, na lastne stroške.

Prijatelj, direktor, se je odločil za nemški avto zgornjega srednjega razreda, ko se je končno prepričal, da je najboljši servis v Zürichu.

Letos smo lahko brez livreje vozili novi, lepši, še bolj zlikani crown. Za kratki test. Ali so v Jugoslaviji že servisi Toyote, se nismo prepričali.

Crown je prestižni avto. Nismo se zmotili, ko smo se ponujali za šofera, zato kaž pokazalo se je, da je sedež ob volumnu dovolj prostoren le za majhnega japonskega voznika s kapo in livrejo. Pač zato, da so v veliki, ameriško bogato opremljeni limuzini naredili dovolj prostora za debele gospode na zadnjih klopeh. Kar smo se zapisali za corollo, namreč se toliko bolj velja za crown. Udobnejše smo se vozili zadaj, kot smo ga vodili. Kako tudi ne, saj imajo v crownu potniku zadaj poseben električni žigalnik za cigarete in tudi radio, ki sodi v standardno opremo luksusnega crowna, je mogoče ravnavati s posebnim gumbo z zadnje klopi.

Med vsemi japonskimi avtomobili drugega srednjega razreda je crown 2300 najlažji, tehta komaj 1255 kilogramov, in ima najmočnejši motor: največja moč 115 KM (SAE) pri 5.200 vrtljajih v minutu.

Pri tem je kompresija razmeroma nizka, in šestvaljni motor z ročno gradjo v sedmih letajih, odmikne gradjo zgornj in aluminijsasto glavo valjev se rad vrti — toda neutečen, kot so nam ga dali na prekušnjo — nas je veliko manj nardušil kot korolijni žrebec.

Še radio za gospode

Še preden bomo priporočevali, kako smo s kratko prestavno ročico, ki bi bila rada po modri športni, in nerodnim pedalom za plin gnali crown, naj opisemo skrbno opremljeno notranjost, ki je vse v skladu z novimi ameriških varnostnih predpis. Armatura plošča je motno črna, gumbi so pogibljeni in označeni s simboli. Tudi kljuke na notranji strani vrat so brez ostrih robov in vtisnjene. Vzvratno ogledalo pri trčenju odleti. Po normah so tudi dvokrožne servo zavore, na prednjih kolesih sta kolutni. Zelo všeč so nam bili pregledni gumbi za gretje in prezračevanje

nje avtomobilja, še bolj napravi, ki ju ravna, saj sta zelo učinkoviti.

K ameriškemu standardu luksuznega crowna sodi seveda odličen radio, ki samodejno išče postaje, dva zvočnika in posben premične lučke, da lahko gospodje, ki potujejo zadaj, nemočeno delajo.

Pri vsem tem razkošju nas je namislo prenenetilo, da v notranjosti crowna pri hitrosti nad 140 km na uro zelo buči. Odčitno karoserije niso najboljje aerodinamično oblikovali ali pa so bila na našem avtu zvita vrata — tako se je zdele — da je veter bolj tullil, kot bi smel.

To pa je tudi edino, kar je motilo priznano vožnjo v japonskem amerikancu, saj so sedeži oblikovani po telesu, izdelani načinoma kot v malokaterem avtomobilu in seveda ledalnik.

Morda so inženirji, ki so zasnovali crown, računali tudi z ameriškimi omejitvami hitrosti, saj pri največji zelo tudi tudi motor.

Američan iz Tokia

In če se spet presedemo z gosposke zadnje klopi na šoferjev sedež, naj primorimo, da se nam je zdele kratka prestavna ročica predaleč od roke, in pri prestavljanju se je bilo treba skloniti precej naprej.

V ovinkih in pri prehitevanju na deželnih cestah se nam je zdele, da je treba večkrat prestavljati kot v drugih avtih z dvoulitrskim motorjem. Se posebej nas je pri hitri vožnji v serpentinah motila prekraka prva prestava.

Zelo lahkoten volan je preved posreden. Dovolj natancen je, za hitro vožnjo pa ga je treba preved vrteti, in če je tovarna ka osnovno celo dala vse drobnjarije, ki jih je ponavadi treba dokupiti, se čudimo, da crown serijoško ne opremljajo tudi s servo volanom.

Tako se nam le volan brez servo naprave v tem avtu ni zdel ameriški.

Je pa ameriško obešenje koles in vzmetenje, ki je zelo mehko.

Za takoj velik avto s togo zadnjem premo na vadolžnih nihalkah se crown zelo dobro drži ceste. Vožnja je dovolj udobna. Le na cesti z dolgimi valovi karoserija rada pokimava, in zdele se nam je, se posebej pri močnem bočnem vetru, da prednj kolesi pri ostri vožnji prevečkrat zazplavata.

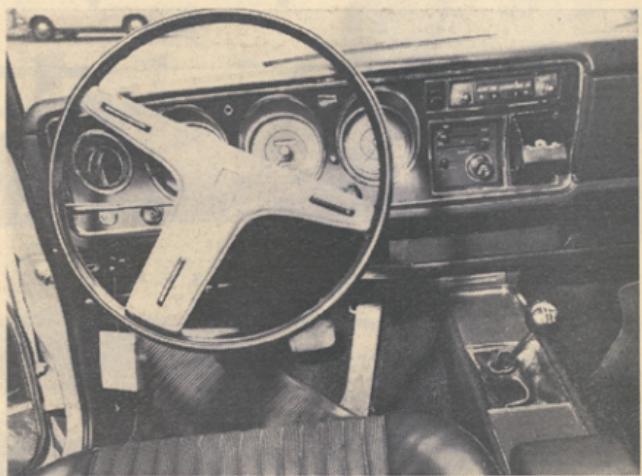
Zdi pa se nam, da so pospeški in hitrosti pa tudi lega na cesti povsem po željah kupcev, ki so jim ga namenili. Avto je dobrošuden, voznika dovolj zgodaj opozori, da mu ni prav, kako ravna z njim, za športno vožnjo pa tako ni namenjen.

V blagih ovinkih je crown naviralen, v ostrih pa je treba nekoliko odvzemati volan.

Nismo si znali razložiti, zakaj zadnja prema tako zelo posakujte, kadar smo pri vzvratni vožnji nekoliko bolj pritisnili pedal za plin.

Crown se nam zdi avto za poslovne može, čeprav tovarna pravi, da ga je namenjena družinam. Najbrž takim, ki imajo šoferja.

Mi smo že poskusili. Ne mislite, da smo si še za koga pripravljeni kupovati livrejo.

V luksusnem crownu je oprema tako popolna, da ni treba ničesar dokupovati. Celo radio je v serijski opremi.

V ostrih ovinkih se crown zelo nagnje, saj je vzmetenje ameriško mehko. Ni pa bozjni, da bi avto zavrtelo — vsaj na suhi cesti ne.

	crown	mercedes 230	citroen DS 21	ford 20 MTS
prostornina (kubikov)	2233	2281	2175	2993
moč (KM) (štivo vrtljajev)	115(SAE)/5200	120(DIN)/5400	100(DIN)/5500	90(DIN)/5100
najvišja hitrost (km na uro)	160	176	171	161
0-80 (sek)	10,6	8,4	8,7	8,5
0-100 (sek)	15,1	13,3	13,5	13,3